

Tartalom:

Nemzedékről nemzedékre megmarad irgalma.....	1
Szentségek:	
Kereszttség.....	2
Az ég felé mutass utat Zarándoklat Batthyány László boldoggáavatására.....	3
Helyzetkép.....	4
Mindig irigykedve nézem az áldozókat.....	4
Jó volt olvasni:	
Babits Mihály: Csillag után.....	5
Olvasói levél:	
Keresztút zenével.....	5
Filmjegyzet:	
Hallgatás? Beleegyezés?.....	6
Az én Máriám.....	6
Könyvjegyzet:	
Az eldobható Föld.....	7
Máriapócsi zarándoklat.....	8
A szervező gondolatai.....	8
Hittanóra: A keresztény élet alapvető gyakorlatai.....	9
A hónap szentje:	
Szent Zita.....	9
Egyházközségi zarándoklat.....	9
10 éves a Mindszenty Iskola.....	10
Gyerekeknek.....	11
Hírek.....	12

Nemzedékről nemzedékre megmarad irgalma...

Szentatyánk Húsvét II. vasárnapját az Isteni Irgalmasság vasárnapjává tette. A húsvéti idő fényében sajátos jelleget kap az Atya irgalmára való teljes ráhagyatkozás, mely kifejeződik a tökéletességre törekvésben és a bűnnel való szakításban. II. János Pál pápa legfőbb pásztori szolgálatának idején különleges hangsúlyt kapott és kap ma is az Atyaisten irgalmának hirdetése, valamint az Istennel való kiengesztelődés szentségéről, a szentgyónásról szóló tanítás aktualizálása.

A megváltás 1950. évfordulójára, 1983-ben meghirdetett rendkívüli szentév központi gondolata is e tanítás volt. A VI. Püspöki Szinódus gyümölcseként jelent meg egy apostoli buzdítás a Bűnbocsánat és kiengesztelődés címmel. A pápa hivatásszerűen szólt – közeledve a Nagy Jubileumi Évhez – a kiengesztelődésről, amelyben az Isten irgalmasságát személyes módon különlegesen is megtapasztalhatja a megtérő. S a közelmúltban is e témában nagyon gazdag tanítást kapott az egyházi közösség.

Az Isten irgalmasságáért való hálaadás egyúttal felszólítás a ma élő keresztények felé, hogy a bűnbánati gyakorlatunk elmélyült, a könyörülő Atya iránt bizalomteljes, őszinte legyen.

Sajnos tényként kell megállapítanunk a valláserkölcsi tudat elhomályosulását, a bűntudat gyengülését, a bánat téves elgondolását, a keresztény életvitelre való törekvés hiányát; másrészt sok emberben jelen van az téves nézet, hogy a bűnbocsánatot közvetlenül is megkaphatjuk gyónás nélkül, vagy egy olyan rutinszerű szentségi gyakorlattal, mely nélkülözi a lelki mélységet, az igazi törekvést.

Melyek e válság okai? A növekvő paphiány (kevesebb a gyónási lehetőség), a bűn súlyosságának megítélésében megmutatkozó bizonytalanság. Az Egyház bűnbánati igehirdetését és gyakorlatát sok szempontból éri bírálat. Sokan moralizálónak tartják mondván: csak tiltott cselekedetek katalógusát hirdeti az Egyház. Néhány véleményben jelen van a vád: az individualizáló gyakorlat nem törődik a társadalmi bűnökkel, azok gyökereivel. Továbbá vád a paternalisztikus vonás: a gyóntató pap „atyáskodása” ellentmond a testvéri közösségnek.

E kihívásokra természetesen válaszolnunk kell. Mi segít minket a válaszadásban? Törekszünk az Egyház tanításának, mélyebb, jobb megismerésére. Egyéni életünkben kifejezésre juttatjuk: komolyan vesszük a isteni irgalmasság ajándékait életünkben, melyet a szentgyónásban és a különféle bűnbánati cselekedetekben kapunk. Nemcsak be szélünk az Atya irgalmáról, hanem keresztény tanúságtevő életünk alapvető vonásává tesszük. Kérjük az irgalom Atyját, aki készséges a megbocsátásra: engedje, hogy különösen ezen az ünnepen is, de bűnbánati gyakorlatunkban is megtapasztaljuk szeretetének jóságát, nagyságát és végtelenségét!

Németh Norbert
teológianár, községi káplán

SZENTSÉGEK – A KERESZTSÉG –

A keresztség a görög baptein (baptein) szóból ered, melynek jelentése „merít, alámerít, megmos”. A magyar nyelvbe szláv közvetítéssel jutott el ez a kifejezés, ami inkább Krisztus keresztségével kapcsolatos (krstiti - a kereszt jelével megjelölni).

„A keresztség a víz által és a szóban való újjászületés szentsége, mely szükséges az üdvösségre” – írja róla a Katolikus Egyház Kate-

kizmusa. A keresztség a Lélekben való élet kapuja, a szentségek ajtaja, mely utat nyit a többi szentség felé, vagyis aki nincs megkeresztelve az a többi szentséget sem veheti fel

érvényesen. A keresztség által megszabadulunk a bűntől, újjászületünk, mint Isten gyermekei, és eltörölhetetlen jeggyel az Egyház tagjává válunk, valamint részesei leszünk Jézus Krisztus, illetve az Egyház küldetésének.

A keresztség előképei az Ószövetségben maga a víz, amely fölött a teremtés kezdetén Isten Lelke lebegett. Noé idejében megtisztító hatása volt az özönvíznek. Az Újszövetségben láthatjuk, hogy Jézus nyilvános működése előtt, Keresztelő Szent János tevékenysége révén a bűnbánat és megbocsátás jeleként kapták a vízkeresztséget, mely ideiglenes gyakorlatnak számított. Már Keresztelő János hirdette, hogy a Messiás tűzzel, Lélekkel és vízzel fog keresztelni. Jézus is felvette Jánostól a keresztséget, melyet a Szentlélek leszállása és a mennyei Atya kijelentése („Ez az én szeretett fiam, akiben kedvem telik!” (Mt3,17) hitelesített. Feltámadása

után Jézus apostolainak a következő küldetést adta: „Menjetek, tegyetek tanítványommá minden népet. Kereszteljétek meg őket az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében!”

(Mt28,19).

Az Egyház az első pünkösdtől kezdve szolgáltatja ki a keresztséget, mely a Krisztus halálában való eltemetkezés és az új életre születés eszköze. A megkereszteltek Krisztust öltik magukra. A keresztelés aktausa vagy vízben való alámerítés, vagy a fej vízzel történő meghintése, leöntése. Kezdetben a keresztséggel a bérmlás szentségét is kiszolgáltatták, miként a keleti rítus szerint ma is. A nyugati egyházban gyakorlati és pedagógiai céllal vált ketté a két szentség felvételének időpontja. A keresztény egyházak között nincs alapvető eltérés a keresztséget illetően, éppen ebből fakad annak követelménye, hogy a keresztények egysége közösségi szinten is kifejeződjék. A vértanúságot a keresztényüldözés időszakában vértanúságnak tekintették, és halálveszély esetén már a vágykeresztség is biztosította a Krisztushoz való tartozást. A gyermekek kereszttelését akkor említi a Szentírás (ApCsel), amikor arról számol be, hogy egész családok elfogadták a hitet és megkeresztelkedtek. Az V. századtól általánosan elterjedt szokás lett a gyermekek megkeresztelése, részben az áteredő bűn miatt.

A II. században alakult ki a katekumenátus intézménye. A görög szó keresztény jelentése „hitre oktatás, hitre nevelés”. Az ősegyház gyakorlata a felnőttek esetében hosszabb felkészítést alkalmazott. Ez három fő szakaszra osztható: az első a több éves komoly felkészítés, majd következett a közvetlen felkészülés az utolsó év nagybőjtjében, végül a keresztség (bérmlás) felvétele ünnepélyesen húsvét vigíliáján. Ezt a gyakorlatot igyekszik egyházunk újra bevezetni hosszabb felkészítés által, hogy a keresztség felnőtt korban való felvétele valóban

egy tudatos, elmélyült, hitünk igazságával tisztában levő döntés legyen.

Ne egyik napról a másikra történjék.

Végül jöjjen egy-két gyakorlati tudnivaló a keresztséggel kapcsolatban. A keresztség rendes kiszolgáltatója a püspök, a pap, és a diakónus. A szükségkeresztséget (pl.:halálveszély) minden – akár keresztény, akár nem keresztény – ember érvényesen és megengedetten kiszolgáltathatja, feltéve, hogy megfelelő szándék vezérli, vagyis nem játékból cselekszi, hanem azt akarja tenni, amit az Egyház ilyenkor tesz. Természetesen a víz és a kellő szavak („N., én megkeresztellek téged az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében!”) ilyenkor is szükségesek.

A keresztség felvételére alkalmasak mindazok, de csak azok az emberek, akik még nincsenek megkeresztelve. A nem katolikus keresztény egyházi közösségben keresztelteket nem kell mégegyszer megkeresztelni, ha felvételüket kéri a Katolikus Egyházba. A keresztnevről az Egyházi Törvénykönyv csupán annyit ír, hogy az a keresztény érzülettel ne ellenkezzék.

Lehetőleg egy szent nevét válassza az illető, ill. szülei, aki a keresztelendőnek védője és példaképe lehet. A keresztszülő feladata, hogy a felnőtt keresztelendőnek a keresztény beavatásban segítségére legyen, a gyermek esetében pedig, a szülők-höz társulva arra törekedjék, hogy a megkeresztelt keresztény életet éljen. Keresztszülői tisztségre bocsátáshoz a Törvénykönyv előírása szerint szükséges: az illetőt maga a keresztelendő, vagy gyermek esetében a szülők válasszák ki; alkalmas

legyen (értelem használata, stb.); szándékozzék ezt a tisztséget viselni; tizenhatodik életévét betöltött személy legyen; katolikus, megbérmált és elsőáldozást már végzett, hitéhez és keresztszülői tisztséghez méltó életet élő ember legyen (pl.: egyházi házasság); ne kösse egyházi büntetés; ne legyen a keresztelendő apja

vagy anyja. (CIC 847.k.1.§) A nem katolikus keresztény – egy másnemű katolikus keresztszülő mellett – mint a keresztség sajátos értelemben vett tanúja szerepelhet. A keresztelést annak a plébánosnak kell anyakönyveztetnie, akinek területén a keresztség szentségét kiszolgáltatták. A keresztelés szertartásában Egyhá-

zunk felteszi a kérdést a keresztelendőnek, ill. gyermek esetén szüleinek, hogy „mit kérsz az Anyaszentegyháztól?” A válasz a halandó ember ajkán, amibe talán nem is gondolunk kellően bele: „A keresztséget!”, vagyis mindazt, amire az örök élethez szükségem van.

Tamás atya

Zarándoklat Batthyány László boldoggá avatására

Az ég felé mutass utat!

Március 21-én, pénteken szokatlan időben, két órakor szólalt meg a nagytemplom harangja.

Szentmisére hívta azokat a híveket, akik arra vállalkoztak, hogy Batthyány László boldoggá avatására Rómába zarándokolnak. A szentmise után útra kelt egy zarándok közösség, hogy ünnepeljen, hálát adjon, hitében elmélyüljön, erőt kérjen Istentől a mindennapi tanúságtételére.

Az Örök Város nem csak kulturális szempontból jelentett úticélt számunkra, bár a sok-sok élmény, látnivaló természetesen gazdagított minket. Zarándokutunk programjának a legjelentősebb eseménye három ünnepi szentmise és pápai kihallgatás volt.

Szombaton a késő délutáni órákban a Santa Maria Maggiore Bazilika környéke hangos volt a magyar szótól. Öröm volt látni a tömegben a sok nemzeti zászlót; megszólítani az országot „másik végéről” érkezett ismeretlen zarándoktestvért; kifejezni egyszerűen, őszintén, hogy magyar katolikusokként milyen jó együtt ünnepelni Rómában.

Vasárnap reggel sok kis magyar zászlót szorongató, boldog arcú, ünneplő lelkű ember sietett a Szent Péter térre. Készültünk, hogy lás-

suk a ma élő Pétert, halljuk szavát, biztató, reményt adó tanítását.

Készültünk, hogy az apostolok tekintélyével rendelkező főpap hivatalosan is kijelentse, hogy a Krisztus által alapított Anyaszentegyház követendő példaképeket állít a hívek elé.

Együtt örültünk a másik négy boldoggá avatott személyt köszöntő hívekkel. A szívünk azonban akkor dobbant igazán nagyot,

amikor az életszentség magas fokára eljutott magyar orvost ábrázoló képről hullott le a lepel.

A másnapi pápai kihallgatás is nagy élményt jelentett. A pápa ajkáról elhangzott néhány magyar szó, válaszként rögtön az örömet kifejező nagy taps viharzott a VI. Pál teremben.

Rövid római tartózkodásunk záróeseménye a Szent Pál Bazilikában ünnepelt szentmise volt,

ahol hálát adtunk Istennek Batthyány Lászlóért, életpéldájáért; azért, hogy mi is részesei lehetünk e nagy ünnepnek, és örömmel, békével, megerősödött hittel térhetünk haza.

A szentek helyes tiszteletének is ez az igazi ismertetőjegye: Istent ünnepeljük bennük, Istené egyedül a dicsőség általuk is. A szegények orvosának életpéldájában is azt szemléljük, mire képes az Istenre hagyatkozó, az Istennel együttműködő ember.

A mennyei Atya, akit a szentekben is megillet a dicsőség, egy nagy meglepetést készített számunkra a zarándokút utolsó óráiban. Németújvárott, a plébániatemplom oltára előtt láthattuk a szentéletű herceg orvos ünnepélyesen elhelyezett ereklyéit. Rövidesen megtudtuk, hogy az Eucharisziát (a szó jelentése: hálaadás) ezen az oltáron ünnepelhetjük. Igazi, szívből jövő hálaadást jelentettek e percek.

A kegyelemteljes, lelki-szellemi élményekben gazdag út megerősített minket az Istenbe vetett hitünkben, a kétezer éves Egyházhoz való tartozásunkban, földi hazánk iránti szeretetünkben. Boldog Batthyány László, imádkozz értünk!

Imre atya

Helyzetkép

Isten, mivel maga a szeretet, ahogy se maradt meg egek lakójának. Szembeszállt tehát a káosszal és nem tisztelte máságunkat.

Beavatkozott Káin magánéletébe, Ábrahámot rávette a közügyekre, majd Mózeszt nemzetközi konfliktusba sodorta. Jeremiás és Edzrás fedőnevű ügynökeivel ellenállási mozgalmat indított a kisemberekért. Dánielt, a határon túli kisebbség képviselőjét, Baltazar lakomáján egyoldalú média-előnyhöz juttatta, így meg bontotta

az addigi erőegyensúlyt és előkészítette a pogányok Galileáját a Puszta Kiáltó szavára.

Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén személyesen belépett a napi politikába, majd fokozatosan megszállta a világot, mert nem fért el a sekrestyékben. Maga körül fel-dühítette a hamisakat és lázba hozta az igazakat. Miatta örült meg a beépített Júdás, és tőle nem tudott aludni a köztisztviselő Pilátus.

Kampányolt 3 éven át, megbukott nagypénteken, és mégis győzött húsvétkor. Ezzel azonban nem elégedett meg. Ő ugyanis nem győzni, hanem meggyőzni akart.

Igényt tartott a világ jobbszélére

is, balszélére is, sőt a centrumra is. Bántotta őt a lakomán üresen maradt hely, fájt neki a piacon ácsorgó munkanélküli helyzete, és a gyümölcstelen ág és a kamattalan tőke. Tüzet hozott, amit lángoltatni akart. Ehhez viszont vérkönny kellett, majd meghasadt Szív és áradó Lélek.

Mindez megtörtént, részéről minden rendben, részünkről annál kevésbé. A helyzet ezért pocsék és ezért tart még a történelem.

Beton

(Balás Béla kaposvári püspök)

(Brückner Ákos közlése alapján)

„Mindig irigykedve nézem az áldozókat...”

Elsőáldozásra készülő

„mindszentys” gyerekek vallomásai.

Amióta ebbe az iskolába járok, mindig irigykedve nézem az áldozókat. Szeretnék én is köztük lenni. „Krisztus teste” azt jelenti számomra, hogy magát Krisztust veszem magamhoz. Az is csodálatos, hogy pont egy héttel szenvedése után lesz az elsőáldozás. Bárcsak gyorsabban telne az idő és már közelebb lenne ez a nap.

(Takáts Máté)

De, ha nem töröm magamat az elsőáldozásra, akkor nem leszek köztük. De, ha rendszeresen járok misére, nem mással törődöm, hanem azzal, hogy az atya, mit prédikál, és a Mercédesz nővér óráin nem kiabálok bele, hanem figyelek, akkor talán egyszer köztük leszek.

(Varga Tamás)

„Krisztus teste”- ez azt jelenti számomra, hogy Jézus szeret. ... Örülök, hogy elsőáldozó leszek, mert Jézus testét veszem magamhoz, annak is örülök, hogy Jézus a szívembe költözik.

(Szabó Gabriella)

„Ez nagyon szép pillanat, és azt hiszem, hogy életem legszebb napja lesz.”

(Püspök Lilla)

Tesóim, Mercédesz nővér, Margit néni is mondta, hogy milyen jó a gyónás meg az elsőáldozás. Mercédesz nővér azt is mondta, hogy a gyónásnál egy nagy kő fog leesni a szívemről. Biztos nagyon jó lesz.”

(Csanádi Bettina)

II. János Pál pápa az Isteni Irgalmasság bazilika felszentelésén.

Elsőáldozásokat ünnepét (vagy más jeles eseményt is) emlékeztetéssé tehetek egy rózsátó elültetésével.

A növény gondozása közben gondolatok arra, hogy lelketekkel is törődni kell! Ahogy a virágot megmet-szed, törekedj elhagyni egy-egy rossz szokásodat is. Az öntözés emlékeztessen a szentmise-hallgatás és az ima fontosságára. A kártevőktől való tisztogatás a szentgyónást, a kapálgatás a szeretetből végzett jócselekedeteket jelképezi.

Ha gondos leszel, egy-két év múlva nem csak a csodaszép rózsáidban gyönyörködhetsz!

Jó volt olvasni:

Babits Mihály

Csillag után

Ülök életunt szobámban,
hideg teát kavarok ...
Körülöttem fájás - félés
ködhálója kavarog.
Kikelek tikkadt helyemből
kinyitom az ablakot
s megpillantok odakint egy
ígéretes csillagot.
Ó ha most mindent itthagynék,
mennék a csillag után,
mint rég a három királyok
betlehem-i éjszakán!
Gépkocsin vagy teveháton -
olyan mindegy, hogy hogyan!
Aranyat, tömjént és mirrhát
vinnék, vinnék boldogan.
Mennék száz országon át, míg
utamat szelné a vám.
„Aranyad tilos kivinni!”
szólna ott a vámos rám.
„Tömjened meg, ami csak van,
az mind kell az itteni
hazai hatalmak fényét
méltón dicsőíteni.”
Százszor is megállítanának -
örülnék, ha átcsúszom:
arany nélkül, tömjén nélkül
élnék Hozzád Jézusom!
Jaj és mire odaérnék,
hova a csillag vezet,
te már függenél a kereszten
és a lábad csupa seb,
s ahelyett, hogy bölcsőd köré
szórjak tömjént, aranyat,
megmaradt szegény mirrhámmal
keserűszagú mirrhámmal
kenném véres lábadat.

Az 1936-ban írt Babits-versek és a Jónás könyve a költő imádságai a megtalált Istenhez. Egész életútját összefoglalja a „Csillag után”. Kételyek, küszködések után ér el a kereszthez. Ha életünkre gondolunk, mindnyájunk útja ez. Mi is boldogan mennénk a csillag után, hogy mielőbb találkozzunk Jézussal, de ezer akadályt áll elöttünk. Gondok, küzdelmek, betegségek alatt, Isten kegyelmét kérve: próbáljuk megőrizni a hit aranyát, az imádság, szolgálat tömjénét, - s lehet, hogy ezek fogytán, a szenvedés keresztye alatt adhatjuk át Jézusnak a könnyek mirrháját. *Margit néni*

Olvasói levél:

Keresztút zenével

(Sillye Jenő, Kovács Gábor)

Kedves Hívó társak!

Egy fontos élményemről szeretnék beszámolni önöknek.

Április 11-én, és 15-én templomunk ifjúsági ének-kara vezette a keresztutat. Nyolc fiatal vette a bátorságot és egyházközösségünk és az Úr elé kiállva – 3 gitárral, zongorával, hangjukkal és lelkükkel – mutatták meg Jézus szenvedéstörténetét. Zeneileg nagyon nehéz, nagy hangterjedelmű, változatos ritmusú anyagot kultúráltnan, biztosan, – itt rossz szó – élvezhetően adták elő. Ami nekem még feltűnt, hogy értettek egymás szemvillanásából, mosolyából. Lehet, hogy ők nemcsak énekkar, hanem egy baráti társaság? Netán egy közös cél köré gyűlt közösség?

Tudom, hogy karácsony óta minden vasárnap mise után próbára jártak, otthon kazettáról, kottából megtanulták a '70-es években lelkesítően, forradalmian ható híres és nehéz művet. Maguk is megszenvedtek ezért a keresztútért. Biztos vagyok abban, hogy lelküket megérintette a lényeg

*„Tudom mit mondasz, véres árnyék:
egy kereszt mindenkire vár még,
mindenki találkozik egyszer
a megfeszített Szeretettel!”*

Velük együtt mi is átérezhettük a nagypéntek fájdalmát, ami nélkül nem lenne érthető a Húsvét öröme.

*„Megöltétek az élet Urát,
de fénye ragyog a sírkövön át, és élni fog Ő!
Sejtitek-e a sírok nyitját? Sejtitek-e
a húsvét titkát?
Pecsétnék, kőnek haszna nincsen,
hatalmasabb az élő Isten!”*

Köszönöm nekik ezt a lelki élménnyé nemesült, példaértékű és közösségünket építő munkát. Kívánom, hogy még sok közös munkához legyen kedvük. Gyarapodjanak létszámban, tudásban, lelkesedésben mindannyiunk javára!

Kedves fiatalok! Akartok hozzájuk tartozni?

Tisztelettel:

Tompa Viola

Filmjegyzet – **HALLGATÁS? BELEEGYZÉS?**

Februárban mutatták be a mozik *Costa Gavras Ámen* című filmjét, amely Rolf Hochhuthnak A helytartó című műve alapján készült. Ezzel ismét megpróbálták feleleveníteni azt a vádat, hogy a második világháború idején az egyházi felső vezetés, és konkrétan XII. Piusz pápa, szemet hunyt a náci zsidók ellen elkövetett rémtettei felett. Nekem itt nincs lehetőségem, hogy alapos történelmi kutatást folytassak a témában, csupán néhány gondolatot szeretnék hozzáfűzni a filmhez és a vádakhoz.

Maga a történet egy valóban létezett személy, Kurt Gerstein SS-tiszt, tragikus sorsa köré fűződik. A másik főszereplő a jezsuita pap, kitalált alak. Ők a filmben pozitív személyek, akik hiábavaló harcot folytatnak a zsidók érdekében, mivel az egyházi vezetők részéről minduntalan elzárkózásba ütköznek. Végül a pap, mintegy jelként, feláldozza magát egy koncentrációs táborban. Az SS-tiszt pedig öngyilkos lesz a börtönben, mivel a szövetségesek, akiknél önként feladta magát, és akiknek mindenről beszámolt, bűnösnek nyilvánítják. A történet gyenge pontja ott van, hogy a valós személy élete teljesen összefonódik a kitalált alakéval. Így kérdésessé válik,

hogy az ő sorsából is mennyi az írói fantázia terméke, és mennyi történt meg valóban így (pl. a vatikáni látogatás).

Valószínű, hogy abban a nehéz helyzetben, amikor a fasiszta diktatúra nehezedett Európa németek által uralt részére, sokakat megbénított a félelem, és nyilván jelen voltak az előítéletek is „kis és nagy emberek” magatartásában egyaránt. A vezetőknél ez nem pusztán saját életükre vonatkozik, hanem a rájuk bízottak féltése a megtorlástól, egy kemény hangú fellépést követően. Azt, hogy „mi lett volna, ha...” – lehetetlen eldönteni. Nem hiszem azonban, hogy az a részvétlen cinizmus és számító megalkuvás jellemezte volna az egyházakat, amit a film bemutat.

Néhány pozitív példa ennek igazolására. Gróf Preysing berlini bíboros érsek már Hitler hatalomra jutása óta felemelte szavát a nemzeti szocializmus nézetei ellen.

Gróf Galen münsteri bíboros felemelte szavát az improduktívnek minősített öreg, beteg vagy fogyatékos emberek meggyilkolása ellen. (Jellemző, hogy a filmben őt is elidegenítő effektusokkal, szinte komikus külsőségekkel ábrázolják.) A Vatikán segítette a római zsidó hitközséget

annak a váltásdíjnak az összegyűjtésében, melynek fejében a német katonai parancsnok, Herbert Kapler, bántatlanságot ígért nekik, de aztán ígéretét megszegte. A háború után a hitközség főabbija Israel Zolli katolizált. Szándékosan nem előbb, hogy ne vádolhassák se gyávaással, se azzal hogy érkéből tette. Keresztnévként az Eugenio nevet vette fel XII. Piusz pápa iránti tiszteletből, akinek ez volt eredeti neve. Ha valaki, akkor ő igazán tudhatta, hogy mit tett, és mit nem tett a pápa. Amennyiben ezt a filmben bemutatott negatív magatartást tapasztalta volna részéről, az nem a tiszteletét váltotta volna ki.

Magyarországon több dunántúli püspök, köztük Apor Vilmos győri és Mindszenty József veszprémi püspök adott ki közös nyilatkozatot. Az utóbbi ezért, mint értelmi szerző, Sopronkőhidára került. Angelo Rotta pápai nuncius is számos zsidó életét mentette meg pápai menlevelekkel.

Végül meg kell jegyezni, hogy a második világháború idejével kapcsolatos dokumentumok nagy része még feldolgozásra vár, így a történészek munkája nyomán válik majd egyre árnyaltabbá a kép.

Páter

Az én Máriám

Amikor elindultunk Mária-pócsra, a nagyböjt ellenére a lelki életem meglehetősen laposan működött. Reméltem, hogy majd talán ott történik valami, ami egy kis csoda lesz, és szárnyalni fogok...

Beléptünk a templomba. A félhomályban, a padokban halkán sutogó öreg nénik. A falon A Kép.

A vért könnyező Szűz képe. És

akkor már éreztem, hogyha ide leülök, akkor megszólít. De akkor egyhamar nem lesz szívem ott hagyni Őt. Leültem, és maradtam. Nem is tudom meddig voltam így. Elég sokáig ahhoz, hogy ne tudjam elfelejteni azokat, amiket mondott nekem, ahogy szeretett, és ahogy meghívott engem, hogy éljem át ezt a nagyböjtot.

Tudom, nem csak én voltam így, mert amikor körülnéztem, láttam

az ottlévők átszellemült arcát, mosolyát, a boldogságot, és azt kívántam, bárcsak ne kellene eljőnnöm onnan, mert minden olyan egyszerűnek tűnt, olyan megfoghatónak.

Hazajöttünk, de a Szent Szűz velünk jött. Itt van velünk, eddig is itt volt, csak azt hiszem, nem tudtam, hogyan keressem. Mária-pócsra rájöttem...

M. Renáta

KÖNYVJEGYZET – *Az eldobható Föld*

(Czakó Gábor: *Beavatás - Az eldobható Föld*)

„...bárminek a fejlődését az mutatja a legbiztosabban, hogy milyen sebesen söpri kukába az általa termelt javakat. Az általános sittedés szemétcivilizációhoz vezet, ami egyaránt kiterjed az anyagi és ún. szellemi megnyilvánulásokra, sőt, magára az emberre is.”

Naponta emberek milliói halnak meg fizikai éhségben, míg a többi a fogyasztás örületével lelkiileg kapcsolja ki magát a létből. Büszkék vagyunk tudományos eredményeinkre, miközben a technológiai ördöggepezettel kiégetjük bolygónkat, ám mielőtt ez megtörténne, saját magunkat pusztítjuk el a legújabb, olajtól (is) mocskos háború keretében. Van remény?

Nézem a tévét (jó-e, nem jó-e: ez nem gyakori szokásom). Hirtelen Ádám és Isten összeérő ujjai közé csöppenek, majd egy vidám, jovialis úr kezd beszélni. Csak úgy, simán. „Nem igazán nézőcsalगतó egyszerűség ez” – gondoltam magamban, de a kimondott szavak és a meginduló gondolatok olyan széles horizontot fognak be, hogy csak kapkodom a fejem. Később megnézem a műsorújságban, hogy mi volt ez. *Czakó Gábor: Beavatás*. Bosszankodtam egy sort a lehetetlen (késő esti) sugárzási időpontra, és elfelejtettem az egészet.

Aztán tavaly karácsonykor egy könyv került a kezembe valami hasonló címmel. A Jézuska ugyan nem nekem hozta, de ezen az apróságon könnyedén túlléptem, s a vizsgaidőszak befejeztével elkezdtem olvasni. A könyv tulajdonképpen az író televíziós műsor-sorozatának írott változata, s benne az 5 perces „tévétűdőknek” megfelelően rövid, frappáns írásokat találhatunk. A kötet olvashatósága kitűnő: élvezet olvasni a néha odavetettnek tűnő, rövid megállapításokat, az iróniába hajló szelíd humort, az egyéni fogalmazás-módot. Mindemellett az író káprázatos sokoldalúsággal vezet minket végig az élet különböző területein, s elmés következtetései gondolkodásra ösztönöznek. A mondanivaló viszont komorabb: napjainkról, posztmodern korunkról mesélnék a sorok kegyetlen őszinteséggel. Czakó Gábor sok, a mai mesterségesen lealázott közízlés tabujáról beszél, olyan igazságokat mond ki bátran, melyeket tán mi is sejtettünk, s melyek méltán bánthatják „bizonyos körök” ízlését (netán lelkiismeretét). Gazdaságkor, barbi, mefisztói alku, valóság-leváltás, másságmánia, massmédia... – ugye ismerős? E kifejezések az író leleményeként szabatosan mondanak ítéletet a (véglegesen?) eltévelyedett emberről és hazug (virtuális) világáról.

Naponta emberek milliói halnak meg fizikai éhségben, míg a többi a fogyasztás örületével lelkiileg kapcsolja ki magát a létből. Büszkék vagyunk tudományos eredményeinkre, miközben a technológiai ördöggepezettel kiégetjük bolygónkat, ám mielőtt ez megtörténne, saját magunkat pusztítjuk el a legújabb, olajtól (is) mocskos háború keretében. Van remény? Van Remény?

Czakó Gábor könyvét olvasni kiábrándító érzés. Elegünk lesz a világból, de csak annyira, hogy azért ne hagyjuk magunkat. Meg a világot. A könyv is éppen csak annyiban megdöbbenő vagy lehangoló, amennyiben igaz. Amennyiben megkapjuk a reményt, a biztatást. Tudjuk, csak egyetlen igazi megoldás lehet: ha az emberiség végre csak a saját üdvösségével kezd el foglalkozni. Vagyis elkezd szeretni. Ugye ismerős?

A könyv is ezt a receptet javasolja.

Paksa Balázs

Egyházmegyei Családi Nap a Zárdában!

A Szombathelyi Egyházmegye különböző részeiből (Kőszeg, Lenti, Szentgotthárd, Rédics, Szombathely...) jönnek családok az egész napi rendezvényre május 31-én szombaton. A reggeli szentmise után délelőtt előadások, elmélkedések, beszélgetések (pl.: Eperjes Károllyal) várják a felnőtteket és a fiatalokat. Gyermek számára apró ajándékokat, játékokat szívesen fogadunk. Délután családok közötti vetélkedő szerepel a programban.

A *Mécses Közösség* kéthetente csütörtökön 17¹⁵-kor találkozik a Kálvária Kápolnában.

*

A Kálvárián szerdánként 17 órától van *szentségimádás*. Mindenkit szeretettel várunk!

*

Ebben az évben is lesz

Imatábor!

A tábor időpontja 2003. július 28. - augusztus 2.

Helyszíne: Zalavár

Érdeklődni lehet Perényi Juditnál.

Máriapócsi zarándoklat

Még meg sem tudtuk hallgatni a Vatikánból hazakeresztelt zarándokok élménybeszámolóját, amikor március 28-án egy másik csoporttal útnak indultunk az ország tőlünk legmesszebbre eső vidékére.

Az utat az ESZCSM családpolitikai pályázatának támogatásával Martonné Lakos Klára a Házás Hétvégés Családközösség tagjai részére szervezte, de néhány megüresedett helyre más közösségekből is meghívott embereket, így többen is részesülhettünk azokból a szemet gyönyörködtető és lélekemelő élményekből, amelyekkel ez a hétvége elárasztott bennünket.

Célunk az volt, hogy megismerkedjünk görög-katolikus testvéreink legnagyobb hazai zarándokhelyével, Máriapóccsal, és ezt a három nagyböjti napot imával, beszélgetéssel, találkozásokkal, ismeretszerzéssel töltsük el.

Első utunk Máriabesnyőre vezetett, ahol a Grassalkovich-család által építtetett kapucinus kegytemplomot mutatták be nekünk, majd megnéztük a Grassalkovich-kastélyt és a Sissy királyné emlékére rendezett kiállítást.

Nyíregyházára az esti órákban értünk. A Zarándoktemplomban lelkigyakorlatos misén vettünk részt, utána az ottani Házás Hétvégés közösség tagjai fogadtak bennünket. Gyorsan belemelegedtünk a beszélgetésbe, de sietni kellett tovább. Átadtuk a Kárpátaljára szánt adományokat, azóta értesültünk róla, hogy meg is érkeztek a rászorulókhhoz.

Hamarosan megérkeztünk Máriapócsra. Az éjszakára kivilágított kegytemplom már messziről látszott. Szálláshelyünk a templommal szemben lévő, minden igényt kielégítő Lelkigyakorlatos- és Zarándokházban volt. Csodálatos békét és szeretetet árasztott a hely, és ezt a szeretetet éreztük a pillanatnyi pihenést nem találó segítőink viselkedésén is. Éjszaka közepén átkísértek bennünket a Könnyező Szűzanya képéhez a templomba és türelmesen várták, míg imádkozunk és éneklünk Mennyei Anyánk tiszteletére.

Másnap megismerhettük a kegytemplom történetét, ahol a könnyezés csodája háromszor ismétlődött meg, és ahová évente százezrek zarándokolnak el.

(A kegyhely gyönyörű és gazdag történetének ismertetésére most nincs elég hely) Kísérőinktől bőséges tájékoztatást kaptunk a görög katolikus szertartásokról, a liturgikus terek, az ikonosztáz, a képek jelentéshorodásáról és természetesen azokról a csodákról és gyógyulásokról, melyeket a Könnyező Szűzanyának köszönhetnek a hívek. Máriapócsra találkoztunk a budapesti Bosnyák téri egyházközség zarándok-csoportjával. Vezetőjük, Bárány Béla atya szeretettel vont be bennünket is a lelkigyakorlatukba.

Délután Nyíregyházán keresztül Tokajba, majd Sárospatakra utaztunk. A várbeli séta után éppen elértük az esti misét, ahol egy fiatal pap magával ragadó önátadással végezte a szertartást.

Vasárnap reggel görög misén vettünk részt, gyönyörű és különleges élmény volt a liturgia és a búcsúra érkező zarándokok éneklése.

Még délelőtt elmentünk Nyírbátorba. A minorita templomban megcsodáltuk a barokk belsőt és a különleges Krucsay-oltárt. Innét továbbmentünk a református templomba, ahonnan rendszeresen láthatunk zenei műsorokat a tv-ben. Az akusztikát kipróbálandó elénekeltek néhány Mária-éneket.

Máriapócsra visszatérve a szívünk újra a templomba vágyott. Ki-ki odavihette a Szűzanya elé gondjait, bajait, szeretteit. Lelkünk megnyugvást és örömet lelt azon a helyen. Szinte érezni lehetett, hogyan ölel át bennünket a Szeretet.

Hazaindulás előtt még eljutottunk a nyírgelsei görög katolikus templomba és megnéztük Debrecenben a Munkácsy-trilógiát.

Utunkat végigkísérték az imádságok. Rózsafüzért mondtunk, végigelméledtünk a keresztutat, elmondtuk a Batthyány-Strattmann László-kilencedet, megtanultunk egy új éneket az egy héttel korábban boldoggá avatott orvos tiszteletére. Sokat énekeltek a sárga könyvből.

Hazafelé pedig, aki kedvet érzett hozzá, tanúságot tehetett a többiek előtt.

Köszönöm én is ezt a váratlan ajándékot, hogy eljuthattam erre a csodálatos helyre, ahol a lelkem megújulhatott.

Paksáné Szentgyörgyi Éva

A szervező gondolatai a Házás Hétvégés család-csoport zarándoklatához

Érthetetlen számomra, hogy egy a Szociális és Családpolitikai pályázatával támogatott szinte ingyenes, 3 napos máriapócsi zarándoklatra városunkból nem tudunk egy megtelt autóbusszal elmenni, mert a sok-sok megszólítás és hirdetés ellenére sem

volt érdeklődés. Szomorú voltam, hogy közel 20 fő kimaradt ebből a csodálatos lehetőségéből, ahol a lélek és a szellem is bőven kapott élményt, nem beszélve a találkozásokról és arról a közösségi hangulatról, ami kialakult a csoporton belül és új testvéreinkkel is.

Külön meg kell említenem, hogy részesei lehettünk azoknak a meghatározó pillanatoknak, amikor útítársunk, Paksáné Szentgyörgyi

Éva először léphetett be abba a görög katolikus templomba, amelyet görög katolikus pap-nagypapája építtetett, és amelyben hosszú éveken keresztül szolgált.

Bízom abban, hogy akikkel együtt éltük át ezt a zarándoklatot, egy életre szóló élményt kaptunk, és több szinten gyarapodtunk. Reméljük, lesz folytatása a találkozásoknak egymással és új testvéreinkkel is.

Martonné Lakos Klára

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

A keresztény élet alapvető gyakorlatainak meggyökereztetése 2. osztály

Az első osztályhoz képest ebben az évben nehéz anyagot kell a gyermekeknek átadni. Második osztályban ismerik meg Jézus életének és tanításának főbb mozzanatait. Jézus tanítását Isten irgalmasságáról és a megkezdett örök életről. Az elsajátítás megkönnyítése érdekében, az életkori sajátosságokat figyelembe véve, kreatív elemeket építünk be az órákba (rajzos magyarázatok, képek, dramatizálás), azzal a céllal, hogy a gyermek megértse, Jézus tanítása mindig kíván tőlünk valamit, amit jobban tehetünk, mint eddig. A jóra törekvés nem bűnkeresés, hanem a szeretet követelményeire való ráfigyelés. Fontos célja a tanév során a nevelésnek, a keresztény élet alapvető gyakorlatainak meggyöke-

reztetése: imádság, szentmisén való részvétel, áldozatvállalás, kötelességteljesítés, jócselekedetek.

Segíteni kell a gyermeket abban, hogy felismerje, az Úr Jézusban Isten szeret minket, aki nekünk is megbocsát és meghív az örök életre.

Ebben az évben kezdődik az elsőáldozásra való készüllet megalapozása is. A második osztályos gyermek már elég érett arra, hogy meg tudja különböztetni az örök élet kenyerét a közönséges kenyértől, a jót a rossztól. Elindulhat az önnevelés útján és kialakítható benne a helyes lelkiismeret. Ebben a korban tudatosodik a bűn, a bűnbánat és a lelkiismeret fogalma.

Nátrán Józsefné

A hónap szentje:

Szent Zita

„Az imádság öröm, Isten szeretetének sugara,
az örök boldogság reménye.
Az imádság Isten irántad és irántam való
szeretetének lángoló tüze.“

A szentek életében az Isten szeretete mindig egyetlen jelentett a kitartó imádsággal is. Ez a példa számunkra, Szent Zita életében. Zita, Olaszország szülőtte, az 1200-as évek elején született. Szegény család, szegény és egyszerű gyermeke. Mint abban az időben a legtöbb hasonló leány, egyetlen lehetősége volt. Mások szolgálatára kényszerült, egy gazdag család cselédjeként. (De később a szolgálat számára hivatássá lett.)

Idegeneknél, egyedül, sok-sok megaláztatást elviselt, mert egyetlen öröme, a mindennapi szentmise, amit szerencsére gazdája sem tiltott. A gyakori szentáldozás, az ima, egyre tökéletesebbé tette Istennel való kapcsolatát. Életében Isten volt a legfontosabb, minden mást istenszeretének rendelt alá.

Így alakul élete a szegények szolgálatára. Élete végéig ott maradt, ahová először szegődött, de embertársai szolgálatát az életszentség legmagasabb fokán fejezte be.

„Uram, tégy benniünket méltóvá, hogy testvéreinknek szolgálhassunk.“

A QUO VADIS ifjúsági közösségből:
Takács Beáta

Egyházközségi Zarándoklat

Reményeink szerint nem lesz akadálya annak, hogy a múlt év őszére tervezett egyházközségi zarándoklatunkat ez év tavaszán végigjárjuk. A közös együttlét az Egyházközségi Bál után újabb lehetőség arra, hogy megismerkedjünk egymással, régen látott ismerőseinkkel, barátainkkal újra együtt lehessünk, együtt elmélkedjünk papjaink vezetésével és jóleső fáradtsággal, de lélekben megerősödve térjünk vissza a mindennapok forgatagába.

A zarándoklat útvonaláról, pontos indulási időpontjáról, a részletes programokról a plébániai hirdetések-ből és a hirdetőtáblán kifüggesztett ismertetőből tájékozódhatunk.

A tervezett időpont: 2003. május 17. szombat.

Egyházközségi Képviselőtestület

10 éves a Mindszenty iskola

2003. április 7-én ünnepelte fennállásának 10. évfordulóját a Mindszenty József Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium. A hálaadó szentmisét Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek és Dr. Konkoly István szombathelyi püspök mutatta be. A szentmisén és az azt követő ünnepségen több száz vendég, valamint az iskola diákjai voltak jelen, hogy együtt adjanak hálát, együtt örüljenek az elmúlt tíz év sikereinek, eredményeinek. Az ünnepség keretében Englert Zsolt igazgató úr így foglalta össze beszédében az elmúlt tíz év jelentőségét:

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntök minden jelenlévőt ezen a jelentős napon, amelyen a Notre Dame Rend iskolájának újraindítását és a Mindszenty iskola megszületésének 10. évfordulóját ünnepeljük. Ezzel a megemlékezéssel nemcsak az iskolánkat köszöntjük, hanem azokat is, akik fáradhatatlan munkájukkal létrehozták és fejlesztik, segítik építik ezt a közösséget. Emlékezzünk hát együtt erre a tíz esztendőre.

Felmerülhet bennünk is a kérdés amit akkor Dr. Korzenszky Richárd fogalmazott meg: „Amikor több, mint ezer éves Magyarországon az iskolai jellegű oktatás, szabad-e tíz tanév után megállni és visszatekinteni”? A kérdést rögtön meg is válaszolja: „Csepp az idő tenderében az elmúlt évtized: mégis kötelességünk, hogy megálljunk. Hálát kell adnunk az újrakezdés lehetőségéért”. Az elmúlt 10 év nem az évek száma, hanem azok súlya, léte miatt ilyen nagy jelentőségű. Az iskolánk első évkönyvének, amelyet még Tarzícia nővér szerkesztett, nyitó sorait ma már tovább írhatjuk. „Ha egy fát nem életerejének sorvadása, de külső erőszak dönti le, földben maradt gyökere kihajt és új sarj nő a kidöntött helyébe...” Ugyanez mondható el a négyszáz éves Notre Dame Rend Zalaegerszegre palántált fájáról is. 1929 az ültetés, 1948 a kivágás, 1993 a kizöldülés sorsdöntő dátuma. Ezekhez a dátumokhoz csatlakozik

most a 2003-as esztendő, amely a kizöldült fa gyümölcsérelésének dátuma. A tíz éves töretlen fejlődés során ebben a tanévben lesz iskolánkban először érettségi, vagyis lesz teljes a 12 évfolyam. 1993-ban három évfolyamon 5 osztályban kezdődött meg a munka Tarzícia nővér vezetésével, 10 pedagógus és nővérek oktató munkájával. Bizonytalanság és kétségek közepette indult el az első tanév, de a hit és az imádság ereje, és az elvégzett munka segített. A kis csapat tudta, hogy mint azt XXIII. János pápa mondotta: „Az ember sohasem olyan nagy, mint amikor imádkozik – mert akkor a végtelen Istenbe kapaszkodik”.

Az alapvetést követően évről évre gyarapodott az iskola tanulóinak, pedagógusainak, dolgozóinak száma. A kezdeti 133 tanuló és 12 nevelő mára 464 diákká és több mint 40 pedagógussá összesen több mint 50 dolgozóvá duzzadt. Az elvégzett munka eredményességét igazolja az elért számtalan tanulmányi és sportsiker városi, megyei, egyházmegyei és országos versenyeken. A tanévek sorából kiemelkedik az 1999/2000-es esztendő, amelyben az első gimnáziumi osztály 28 tanulója kezdte meg tanulmányait a Mindszenty József Ált. Iskola és Gimnázium falai közt. A pillanat fontosságát megérezve közösségünk Mohos István igazgató vezetésével nem engedte, hogy a fejlődés folytonossága akár egy évre is megszakadjon. A helyszűke és más nehézségek leküzdése a gondviselő segítségével ismét sikerült. Ezeknek a bátor döntéseknek köszönhetjük, hogy mára érettségiző osztálya van iskolánknak. „Ezer aggodás sem képes a reményt megsemmisíteni.” - mondta XXIII. János pápa s e szavakra és elődeinkre, de legfőképp Istenre támaszkodva bátran fordulunk a jövő felé. A jövő felé, melynek tervezése során emlékezzünk II. János Pál pápa szavaira: „Nem eléged-

hetünk meg a középszintű étellel, minimalista erkölccsel, felületességgel, amely eltekint az erkölcsi követelményektől. Ezzel az erkölcsi igényességgel tartozunk Istennek, hazának, tudománynak”. A gyümölcs tehát beérett, de a fák gyümölcseit az első termés után rendszeresen hozzák, s hogy azok mindig egészségesek legyenek folyamatos gondozást igényelnek. Fontos feladatunk hát, hogy iskolánk működését erősítsük, s ne engedjük letérni a kijelölt útról. De merre visz ez az út, miben lakozik iskolánk jövőjének ereje? Sokat gondolkozva ezen, úgy látom az erő bennünk, a bővülő közösségünkben van. Ez a közösségi erő az, amely eddig is éltette ezt az intézményt, hisz csak széles összefogással lehetett tíz évvel ezelőtt létrehozni és tíz évig fenntartani. Össze kellett fogni nővéreknek, pedagógusoknak, atyáknak, lelkes civil támogatóknak, szülőknek s ehhez az összefogáshoz kellett a város és megye vezetésének támogatása. Tehát a sikeres jövőhöz mindannyiunkra

szükség van. Az összefogás azonban nem áll meg az ország határain belül, hiszen jelenlegi francia kapcsolataink és fenntartó Notre Dame Rend széles nemzetközi kapcsolatrendszere biztosíték arra, hogy iskolánk eleget tudjon tenni az egyesülő Európa elvárásainak, s tanulóink megfelelő szellemi és lelki felkészültséggel kopogtathatnak a felnőtt élet kapuján.

Útravalóként ott lesznek velük Jézus tanításai, hogy eszükbe juthassanak szavai: „Én vagyok az élet kenyere. Aki hozzám jön, többé nem éhez, s aki bennem hisz, nem szomjazik soha.”

K. Zs.

Mesetörténet a vörösbeigről

(Selma Lagerlöf)

„A szürke kismadárban egyre nagyobb részvét támadt az iránt, akit függeni látott koronával a homlokán. Habár gyöngye madár vagyok, valamit tán tudok tenni azért az emberért – pityeregte. Bátorságot vett és odaszállt, húzni kezdte az egyik tövist a mélyre szűrő koronából. Közben vércseppje a Fölszegezettnek ráhullott szürke tollára, és mellét is megfestette.” Számtalanszor megfürdött a patakban, de a folt megmaradt. A vérfolt: megváltásunk pecsétje.

Találós kérdések:

Azt jelzi fényével
Ez a kicsi lámpa:
Itt lakik elrejtve
Ég és föld királya. Mi az?
(Örökmécs)

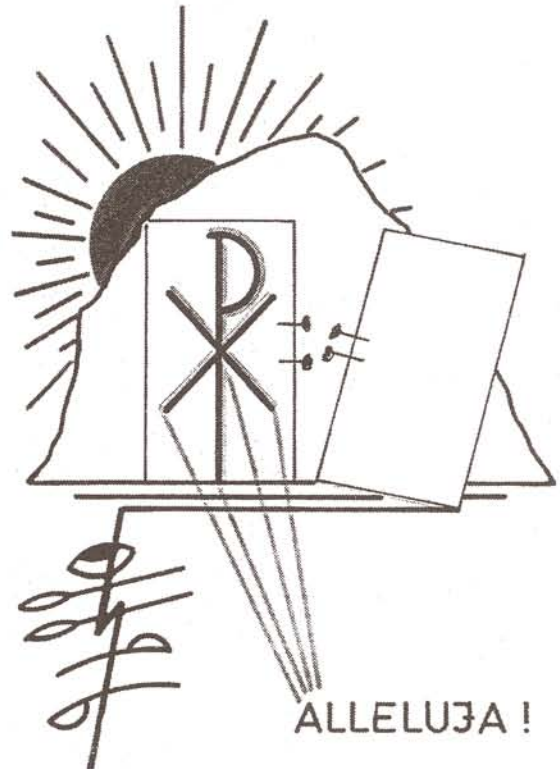
Ez a nap az öröm napja,
Ennél nagyobb ünnep nincsen.
Jézus feltámadt a sírból,
Minden ember örvendezzen! Mi az?
(Húsvét)

Blaskó Mária:

Örömdal

Nagyörömtől dobban szívünk,
Mosolyog az arcunk újra,
Feltámadt az édes Jézus
Álleluja – Álleluja!

Újra dobog drága Szíve,
Szívünket is odahúzza.
Ráborulva zengjük neki
Álleluja – Álleluja!

Húsvétvasárnap hajnalán Jézus megdicsőült testtel föltámadott.

JÉZUS FÖLTÁMADT

Miután Jézus meghalt a kereszten, egyik tisztelője elkérte Pilátustól a holttestét és egy sziklába vájt, új sírba eltemették. A nagytanács lepecsételtette a sírt és katonák őrizték.

Mindezzel mégsem tudták megakadályozni Jézus föltámadását. Húsvét hajnalán megdicsőült testtel kilépett sírjából, majd fölkereste apostolait és megmutatta nekik sebeit. Utána még többeknek megjelent és így bizonyította, hogy valóban feltámadt.

A sziklasírból feltámadó Jézust nem láthatták a katonák, de a nagy fényességet igen. Ezt jelzi az áthúzott szem. Karddal és lándzsával, az erőszak eszközeivel senki sem gátolhatta meg Jézus föltámadását.

György Attila

A Szent Család Óvoda hírei

- Július 7. - augusztus 17. - Nyári szünet az óvodában.
- Április 19-én és május 20-án 16-17 óra - „Gondolatok a bibliából” apáknak-anyáknak. Bodorkós Imre és Várhelyi Tamás elmélkedései.
- Május 14-én, szerdán 19 órakor - „Gyermekrajzok üzenete” Molnár V. József előadása az óvodában.
- Május 25-én a Zárdában Te Deum-mal záródnak a családos misék.

Megköszönjük a hívek imádságát az óvodáért. Szeptemberben az Óvoda teljes létszámmal indul.

A Misericors et miserator kezdetű pápa dekrétum húsvét második vasárnapját az Isteni irgalmasság vasárnapjává nyilvánította azzal a szándékkal, hogy e napon különös tisztelettel emlékezzenek meg a hívek az Atya végtelen irgalmasságáról.

Az Apostoli Penitenciária az ünnephez a teljes búcsú elnyerésének lehetőségét csatolja. Erre lehetőség van bármilyen templomban, a szokásos feltételek mellett (szentgyónás, szentáldozás, ima a pápa szándékára).

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Gerencsér Péter, Kocsis László, Bezlay Dorina Gréta, Horváth Márton, Kálóczy Patrik, Nagy Klarissza, Tóth Boglárka Viktória, Pauer Vanda Kriszta, Fábiján Korina, Trepák Letícia Brigitta, Szommer Lili Inez, Helyes Dániel, Szőke Gergő, Nagy Márton
Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Halálozás

Gárdonyi Kálmán (1928), Neupauer Pálné sz: Zsifkovics Katalin (1914), Salamon András Ferenc (1932), Subics Gizella (1922), Horváth Istvánné sz: Kenyeres Ibolya Verona (1936), Zabb Károly Lajos (1926), Tóth Lajosné sz: Fülöp Margit (1924), Kovács János (1925), Gárdonyi Kálmánné sz: Tamás Erzsébet (1933), Szakony György (1937), Bogár Lajosné sz: Szlávicz Margit (1930), Németh Istvánné sz: Németh Margit (1914), Vörös Károly (1938), Tüske Jánosné sz: Németh Julianna (1928), Hári Jánosné sz: Németh Kamilla (1925), Varga Jenőné sz: Bazsó Irén (1933), Paulovics Irén (1921), Salamon Istvánné sz: Vass Sarolta (1910), Barta István (1929), Butor Sándor (1933), Horváth Józsefné sz: Kerekes Mária (1910), Nagy Imréné sz: Kajtár Mária (1915), Balla Tamás (1951), Draskovics Árpád (1944), Balogh Pálné sz: Hári Erzsébet (1907) Horváth Ilona (1932)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Hírek

Mindszenty József bíboros halálának évfordulóján országos, engesztelő zárandoklat lesz Esztergomban. A szentmisét május 3-án, 11 órakor Dr. Erdő Péter érsek, Magyarország prímása mutatja be. A Szentatya 2003. április 9-én Juliusz Janusz érseket nevezte ki hazánk nunciussá. A pápai követ elődje Karl Josef Rauber érsek volt.

Három hálaadó mise Boldog Batthyány László tiszteletére

- április 21. (húsvéthétfő)
16 óra: Körmend, Batthyány kastély udvara,
- május 2. (péntek) 11 óra: Szombathely - Olad, Batthyány emléktemplom,
- május 10. (szombat) 11 óra: Szent István Bazilika, országos megemlékezés.

*

Keddenként az esti szentmise után templomunkban lévő **Mindszenty József** domborműnél könyörgünk a bíboros úr mielőbbi **boldoggáavatásáért**.

*

2003. május 4-én, vasárnap 18³⁰ órakor ünnepeljük **Mindszenty József bíboros halálának 28. évfordulóját**. Plébániatemplomunkban a megemlékezést Farkas László, a bíboros szülőfalujának, Csehimindszentnek plébánosa vezeti.

*

A Notre Dame iskola újraindításának tizedik évfordulójára **kiállítás** készült **a rend zalaegerszegi történetéről**, és az iskola névadójának, **Mindszenty József** hercegprímásnak **életéről**.

A kiállítás megtekinthető a jubiláló iskolában.

*

Részletek a Szent Péter és Pál apostolok tiszteletére építendő **zalaegerszeg-zalabesenyői hegyi kápolna** alapító okiratából:

A zalabesenyői városészen – melynek lelkipásztori ellátásáról a Mária Magdolna Főplébánia lelkipásztorai gondoskodnak – található Alexandriai Szent Katalin tiszteletére épült műemlék templom. A városrészt hívei mindenkor - még nehéz időkben is - kifejezték az isteni Gondviselésbe vetett bizalmukat; az Anyaszentegyházhoz, 2000 éves tanításához való hűségüket, egymás iránti megbecsülésüket. Az új kápolna Zalaegerszeg városának zalabesenyői részében épül fel térítés mentesen adományozott telken, amelyért az egyházközség – a hívek nevében is – kifejezte köszönetét. A kápolnát Battancs József tervezte.

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója
Megjelenik kéthavonta.

Szerkeszti: a Tájékoztatói Munkacsoport
Főszerkesztő és felelős kiadó: Stróber László
Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. Tel.: 92/312-157
Szedés: „☎-ségben az erő”

Nyomás:

Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Bánya u. 2. Telefon: 92/316-863